

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مترجم : ک . پیکار پامیر

۲۶.۰۷.۰۹

آینده ماموریت نیرو های کانادائی در افغانستان

روزنامه انگلیسی زبان (گلوب ان میل) چاپ تورنتو، در شماره مورخ ۲۱ ماه جولای ۲۰۰۹ میلادی خویش گزارشی دارد مبنی بر سرنوشت نیرو های کانادائی در افغانستان پس از سال ۲۰۱۱ میلادی که خالی از دلچسبی نیست . بنابراین، اینک ترجمه فارسی دری گزارش مذکور تقدیم میگردد :

" نظرخواهی اخیر پیرامون نقش کانادا در افغانستان واضح بود. درجه حمایت مردم از جنگ، در نتیجه افزایش تلفات جانی سربازان این کشور به پائین ترین سطح خود رسیده و توقعات عامه برای حصول پیروزی عاجل بلند رفته است . اکثریت سوال شونده ها که توسط (e.k.o.s) و مؤسسه (ipsos) صورت گرفته ، خواستار آن شده اند که سربازان کانادائی باید پس از سال ۲۰۱۱ میلادی از افغانستان خارج ساخته شوند، عین فیصله ای که پارلمان کانادا در سال ۲۰۰۸ میلادی آنرا صادر نمود. این البته بدان معنا نیست که کانادا از سربازان حمایت به عمل نخواهد آورد و یا مساعدت های انکشافی برای مدرن سازی افغانستان متوقف خواهد شد. بلکه مردم کانادا صرفاً نه میخواهند که نیرو های این کشور دیگر نقش نظامی در آنجا داشته باشند و این ، بی دلیل نیست . کانادا از سال ۲۰۰۲ تا کنون در افغانستان نقش بازی کرده و حال ، علاوه از زمین ، حتا در قوای هوائی هم نقش دارد. کانادا تا امروز به تعداد (۱۲۵) سرباز خود را از دست داده و تعداد زیاد دیگری هم یا از نظرفزیکتی و یا از رهگذر روانی زخمی شده اند. یعنی ما قیمت زیادی پرداخته ایم . بنابراین، مردم کانادا حق دارند ، به خصوص در برابر عملیات تابستانی شورشیان و نتایج ماموریت سربازان کانادائی اندیشه داشته باشند. تاحال به تعداد بیست هزار سرباز کانادا دوره های ششماهه تمرین و جنگ را سپری کرده اند. برخی از سربازان ، مشغول سومین دور ماموریت

شان در قندهار میباشند و برخی دیگر حتی تا پنج دوره ماموریت را هم پشت سر گذاشته اند. علاوهً، سلاح و وسایل سربازان ما، در میدان جنگ، از جمله سلاح های سبک، نفربر و تانکهای (Leopard) میباشد که در اثر استفاده زیاد، از حال رفته اند. وقوع انفجارها نه تنها جان سربازان ما را می گیرد، بلکه وسایط نظامی را نیز از کار می اندازد. هر چند اتاوا (پایتخت کانادا) همه گونه امکانات را برای سربازان فراهم کرده، ولی سرباز و وسایط جنگی به استراحت نیاز دارند. اما سؤال اینست که آیا خروج کانادا از افغانستان، آنچنانکه پارلمان و مردم کشور تقاضا دارند، آسان خواهد بود؟ اولاً، این احساس در مورد آئنده از افغانهائی وجود دارد که خون داده اند و پول هنگفتی بالای شان مصرف شده است، اگر کانادا از آن ها ببرد و آنان را ترک کند، نه تنها درد آوراست، بلکه سایر متحدان ناتو نیز در آئنده چنین خواهند کرد. از سوی دیگر، اوباما سربازان امریکائی را از عراق به افغانستان انتقال داده و قومنده جنگ را خود به دست گرفته اند که بدین گونه، ناتو به یکطرف کشانده شده است. این در حالیست که واشنگتن هنوز هم از متحدانش تقاضای همکاری به عمل می آورد. ولی فشار امریکا تا کنون ملایم بوده است، تصور می رود که این فشار تا سال ۲۰۱۰ شدید تر شود و آنگاه برای اتاوا دشوار خواهد بود در برابر اوباما نه بگوید. در عین زمان، کانادا پروسه انتخابات عمومی را نیز در سال ۲۰۱۰ به راه خواهد انداخت که این موضوعات، قضیه را دشوار تر خواهد ساخت. پس چه باید کرد؟ اگر کانادا در عین موقف خود به خاطر خروج سربازانش از افغانستان قرارگیرد، پروژه های عمران ولایتی که کانادا تا حال در قندهار به راه انداخته است، چه خواهد شد؟ آیا در این صورت، تیم کاری پروژه های مذکور در آنجا باقی خواهند ماند؟ و اگر باقی بمانند، آیا قادر خواهند بود بدون حمایت نظامی به کار های شان ادامه دهند؟ در مورد رهبری پروژه ها و سوء استفاده از آن ها چطور؟ روند تمرینات اردوی ملی افغانستان چه خواهد شد؟ زیرا در صورتیکه شورشیان شکست بخورند، اردو و پولیس افغان نیاز خواهند داشت تا مسؤلیت هایشان را در یک سطح بلند تر به عهده بگیرند؟ باز، در چنین صورتی، آنها به یکتعداد از مرییان کانادائی غرض ادامه تمرینات ضرورت خواهند داشت. ادامه یابی این همه، محتاج حمایت و نظر مساعد حکومت و افکار عامه میباشد. . . پس ما تا سال ۲۰۱۱ در کجای این قضایا قرار خواهیم داشت؟ هیچ کس نمیداند! موقف ما را چگونه گی وضعیت در کابل، واشنگتن و اتاوا در دو سالی که در پیش داریم، تعیین خواهد کرد. . . " (پایان)

یادداشت مترجم: قضیه افغانستان همان طور که برای مردم ما در داخل کشور بگرنج و لاینحل شده است، گهگاهی برای کشور هائی که حضور مالی و نظامی و . . . در افغانستان دارند نیز

سؤال بر انگیز جلوه می کند. روشن نبودن سرنوشت جنگ ، تلفات سنگین جانی و مالی متحدین ، اختلافات درونی واشنگتن با لندن ، فشار افکار عامه کشور های سهم گیرنده ، عدم لیاقت و فساد مسؤولان دولتی افغانستان در قبال موضوعات بزرگ ملی ، رقابت های آشکار و پنهان ابرقدرتهای چین و روسیه در برابر امپراتوری امریکا ، تولید و قاچاق مواد مخدر، دست اندازیهای بیشرمانه کشور های منطقه به شمول عربستان سعودی و امثال آن، افغانستان را به گرهگاه خونین ترین تقابل منافع ممالک جهان مبدل نموده است . لهذا کانادا نیز از نگرانی های ناشی از این هنگامه و توفان مستثنا مانده نه میتواند .